

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

34. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

27. SRPNA 2017

Z obsahu:

Božské odpuštění je hybatelem naděje

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 9. srpna 2017
- strana 2 -

Blahoslavený Dominik Barberi

Libor Rösner
- strana 4 -

Bude zahrada Eden brzy zpustošena?

Christa Mevesová
- strana 6 -

Vydávat svědectví uprostřed boje

Kardinál Carlo Caffara
- strana 8 -

Žádný ďábel, žádný Vykupitel

Kardinál Charles
Joseph Chaput,
arcibiskup Filadelfie
- strana 9 -

Dar z nebe pro nás

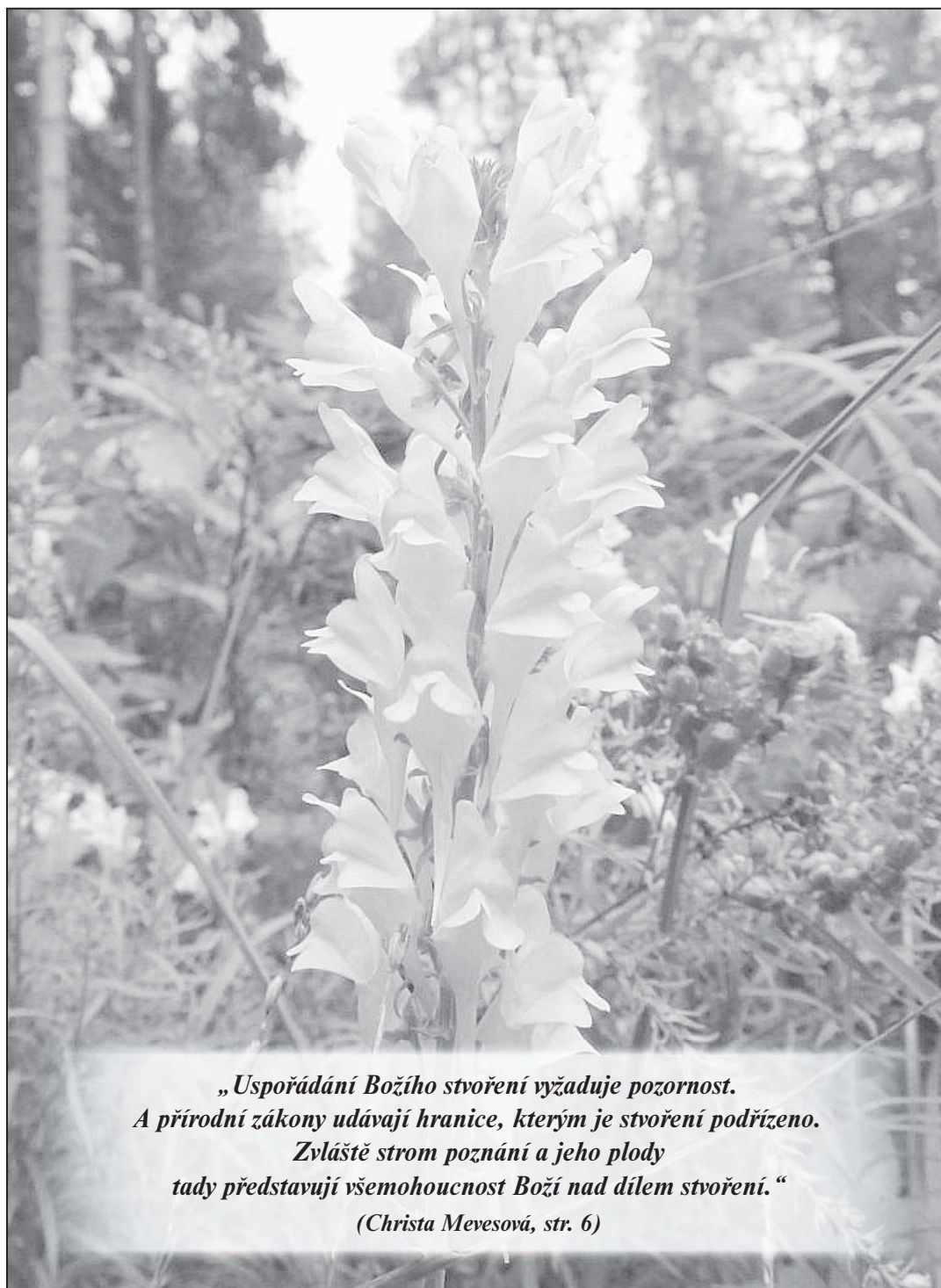
- strana 10 -

Proč se nemluví o migrantech v severní Ugandě?

- strana 12 -

Suma o darech svatého Josefa (80)

- strana 13 -

*„Uspořádání Božího stvoření vyžaduje pozornost.
A přírodní zákony udávají hranice, kterým je stvoření podřízeno.
Zvláště strom poznání a jeho plody
tady představují všemohoucnost Boží nad dílem stvoření.“*

(Christa Mevesová, str. 6)

Božské odpuštění je hybatelem naděje (Lk 7,44.47-50)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 9. srpna 2017, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Vyslechli jsme reakci stolovníků u farizeje Šimona: „Kdo je to, že i hříchy odpouští?“ (Lk 7,49) Ježíš se právě dopustil skandálního gesta. Jedna žena z toho města, známá jako hříšnice, vstoupila do Šimonova domu, sklonila se k Ježíšovým nohám a mazala je vonným olejem. Všichni, kdo seděli u stolu, reptali: Pokud je Ježíš prorok, neměl by přijímat taková gesta od ženy jako je tato! Tyto ubohé ženy totiž byly vyhledávány buď pouze ve skrytu – předními muži rovněž –, anebo aby byly kamenovány. V mentalitě té doby museli být světci a hříšníci, čisti a nečisti velmi jasně separováni.

Ježíšův postoj je však jiný. Hned od začátku své služby v Galileji se sblíží s marginalizovanými, posedlými, všemi nemocnými a marginalizovanými. Jednání tohoto druhu nebylo vůbec obvyklé, takže tato Ježíšova sympatie k vyděděncům a „nedotknutelným“ bude jednou z věcí, která současníky nejvíce znepokojí. Kdekoli je trpící člověk, Ježíš se ho ujímá a bere jeho utrpení na sebe. Ježíš nehlasá, že bolestná situace musí být nesena heroicky, na způsob stoických filosofů. Ježíš sdílí lidskou bolest, a setkává se s ní, vyvěrá z jeho nitra postoj, který je pro křesťanství charakteristický, totiž milosrdenství. Vzhledem k lidské bolesti zakouší Ježíš milosrdenství, Ježíšovo srdce je milosrdné.

Ježíš zakouší soucit. Doslova: Ježíš pocítuje záchvěv svých útroeb. Kolikrát jen se v evangeliích setkáváme s reakcemi tohoto druhu! Kristovo srdce ztělesňuje a zjevuje srdce Boha, který chce uzdravení, osvobození a plný život každého trpícího člověka, muže i ženy.

Proto Ježíš otevírá svoji náruč hříšníkům. Kolik lidí setrvává také dnes v pomýleném životě, protože nenacházejí nikoho, kdo by byl ochoten se na ně dívat jiným způsobem, očima, či lépe srdcem Boha, to znamená s nadějí. Naproti tomu Ježíš vidí možnost vzkříšení i v tom, kdo nakupil spoustu pomýlených rozhodnutí. Ježíš je vždycky tam, s otevřeným srdcem

Pokračování na str. 5

Být bez Boha znamená být duchovně mrtvý! Christa Mevesová velice přesně vystihla podstatu duchovního boje člověka. (str. 6-7) Její úvaha nad zahradou Eden je mj. vynikajícím vodítkem pro Den modliteb za péči o stvoření, který připadá na 1. září. Mají-li být vaše modlitby účinné, je potřeba vědět, zač se modlit – to nám vnuká Duch Svatý. Ale ještě mnohem účinněji vyzní naše volání, když dobře známe materii modlitby, čili správně poznáváme to, zač se modlíme. I to nám umožní působení Ducha Svatého, leč je třeba o toto poznání prosit a také dělat vše, co je v našich lidských silách pro to, abychom k němu došli. Christa Mevesová správně ukazuje, že Božím stvořitelským dílem není jen příroda, ale rovněž člověk, jenž je vlastně Božím dílem par excellence – byl stvořen k obrazu Božímu a byl pověřen, aby se staral o rajskou zahradu. Žádný jiný tělesný tvor nemá takovou důstojnost a zodpovědnost jako člověk!

Člověk však ve svém úkolu zklamal. Ve svobodě rozhodování se vydal špatným směrem. A můžeme říci, že stejnou chybu jako v ráji opakuje mnoho lidí dnes a denně: chtějí být jako Bůh. Ztrácejí tak svoji duševní jistotu, protože bez zřetele na omezení daná Stvořitelem upadají do

chaosu a ztrácejí jakékoliv měřítko pro svůj život, své myšlení, jednání. Blažený je ten, kdo se pohybuje v blízkosti a poslušnosti Boží – pak je v zahradě Eden. Být opravdu šťasten tedy znamená plnit vůli Boží.

Editorial

To plně chápal a uskutečnil ve svém životě blahoslavený Dominik Barberi. (str. 4-5) Na něm vidíme, jak je účinné, když z člověka vyzáruje přítomnost Boha v srdci – dosvědčují to zástupy obrácených.

Máme-li znát materii modlitby za péči o stvoření, pak musíme přijmout do svého života i skutečnost, že existuje protivník, který usiluje vytvořit proti-stvoření, jež má za cíl jediné: nechat zapomenout na Boha. (str. 8-9) Tento protivník se odhalil již na samém počátku stvořitelského díla Božího – v podobě lstivého hada. A přesto, že je tak dobře a dlouho znám, mnoho lidí dělá, jako by neexistoval, anebo v něho nevěří – žel, najdeme mezi nimi i spoustu katolíků... Nakonec, Ježíše Krista nemůžeme bez ďábla vůbec pochopit, jeho výkupná oběť na kříži by neměla vůbec žádný smysl. Ďábelské pomatení mysli se projevuje mnoha způsoby, v dnešní době jde zvláště o oblast sexua-

lity a ochrany lidského života od početí do přirozené smrti. I proto je povzbuzující vidět příklady toho, že s pomocí Boží lze obstát na tomto válečném poli, že Bůh se stará a dává smysl života a naději těm, kdo se drží jeho přikázání. (str. 10) Lidská mysl však může být zatemněna i jinak, což dokládají také zprávy o shorelém kostele v Trinci-Gutech (str. 11) či o migrační krizi v Ugandě (str. 12).

Péčovat o stvoření neznamená jen vidět ochranu přírody, zvířat. Zredukování péče jen na tuto část Božího stvořitelského díla by znamenalo omezit také svou lidskou zodpovědnost za stvoření a ponechat bez boje ďáblu velmi lukrativní pole působnosti – člověka samého s jeho nesmrtelnou duší. A to přece nikdo z lidí nemůže chtít!

Fatimský rok nás mj. vybízí, abychom mysleli na peklo – není prázdné. Nechceme jím strašit, avšak jeho realita je varováním: Náš protivník ďábel obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltit. (srov. 1 Petr 5,8) Prosme proto Matku Boží, Pannu Marii, aby její Neposkrvněné Srdce zvítězilo a dny Božího a našeho protivníka byly sečteny (srov. Zj 12,12). Péče o Boží stvoření si žádá naši modlitbu i naše svědectví!

Daniel Dehner

Dnes se Ježíš zdržuje jen ve společnosti svých věrných, ale neboj se k nim připojit i ty. To, o čem chce se svými rozmlouvat, je závažné téma, které se týká i tebe. Ježíši nestačí, že jsi s ním. Přišel čas, aby bylo mezi vámi zcela jasno. Pokloň se mu a poděkuj mu, že tě přizval právě v nevhodné chvíli, kdy chce s učedníky rozmlouvat na toto téma.

Když se tě Pán ptá, za koho ho lidé pokládají, nečiní tak proto, že by to nevěděl. Spíše mu jde o to, aby sis to sám dobře uvědomil. Projdi v duchu všechny ty, kteří žijí kolem tebe. Pověz mu po pravdě, co o tom víš. Neboj se mluvit ani o těch představách, které Ježíše zlehčují, zkreslují, ponižují, podceňují nebo urážejí. Pověz mu i o těch, pro které zůstává zcela neznámým pojmem. Uvědomuješ si, co bude třeba podniknout, jestliže se má všechna tato nevědomost, povrchnost, předsudky a zášť proměnit v opravdové poznání, kdo je Ježíš, kterého nám posílá sám Otec?

Ale Pán chce slyšet i od tebe, za koho jej doopravdy pokládáš. Nespěchej však se svou odpovědí. Podívej se zatím dobře do svého srdce. Dříve, než odpovíš ty sám, dej místo Šimonovi, který chce promluvit za všechny přítomné: *Ty jsi Mesiáš,⁽¹⁾ Syn živého Boha.*

Souhlasíš-li s apoštolem, sleduj pozorně, co na to Ježíš odpoví: Jestliže chválí Šimona za to, co řekl, pak to není proto, že odpověděl správně, ale proto, že přijal bezvýhradně to, co mu zjevil sám Otec. Zapamatuj si to a vzpomeň si na to, kdykoliv začneš pocíťovat sebezalíbení nad tím, co ti připadá, jako by to bylo „tvé“, ačkoliv to pochází od Otce. Spíše přemýšlej o tom, co všechno by ti Otec mohl zjevit, kdyby mu v tom nepřekážela právě tvoje domýšlivost.

Ježíšova otázka je významná právě z toho důvodu. Na tom, co si o něm myslíme, závisí všechno, co nám může zjevit. Jak uvidíš, Pán odplácí za upřímnost stejnou upřímností. Vyznáš-li popravdě, za koho jej pokládáš, on ti odpoví, za koho pokládá tebe.

To, co chce Ježíš říct o svém apoštolu Šimonovi, může prohlásit jedině jako Bůh. Právě proto potřeboval nejdříve jeho veřejné vyznání. Slavnostní prohlášení Pomazaného Božího Syna není adreso-

Vyznání víry

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Ty jsi Syn živého Boha - ty jsi Skála!

váno jen apoštolovi. Je slibem a nejvyšší zárukou útěchy pro všechny křesťany: *Na tobě zbuduji svou církev, kterou moc pekla nepřemůže.* Překvapuje tě snad, že ji chce založit na slabém, nevzdělaném, prchlivém rybáři? Nediv se a neobávej se. Tak jako Petr nepoznal sám od sebe, kým je doopravdy Ježíš, tak ani jeho církev neponese sám od sebe. Poukazovat pouze na člověka znamená ignorovat právě tento vznešený Boží záměr: ani lidská slabost nezmaří odvčký Boží plán. Bůh uskuteční své i tváří v tvář nebezpečí, kterým jde Kristova církev vstříc. Kdyby pekelné mocnosti nepředstavovaly trvalé reálné nebezpečí, nebylo by třeba žádných příslibů, nebylo by o čem mluvit. Boj s temnými mocnostmi zla bude tvořit podstatnou část budoucí historie církve. Nebude v ní období, kdy by ji Zlý přestal ohrožovat: jednou to bude krvavé pronásledování, jindy bludná učení, jindy pokušení slávy, moci a bohatství, pak opět rozmařilosti a lidské pýchy založené tu na rozumu, tu na pokroku a blahobytu. Právě v důsledku tohoto trvalého boje bude nutno dělat závažná a závazná rozhodnutí. K tomu budou sloužit Petrovy klíče. Jestliže Bůh někomu svěří odpovědnost, pak ho také sám respektuje. Je to projev Boží velkodušnosti i moci. Petrova pravomoc je Satanova bezmocnost. Zpochybňovat tuto pravomoc, vzdávat se jí znamená opouštět pevný základ a vykročit na vodu, nikoliv však na Mistrovu výzvu, ale na vlastní pěst.

Papežství představuje pro církev jedinou pevnou a stmelující silu: bez něho vznikají jen nová a nová štěpení. Všechny rozkoly jsou ve svém jádru protipapežské.

Nyní nadešla ta chvíle, a bys i ty vyznal Ježíši, za koho jej pokládáš. Na tom závisí závažnost všeho, co od Ježíše uslyšíš. Až mu předneseš své vyznání, pozorně vslechni, co Pán svěří tobě. A nezapomínej: žádný úkol, žádné poslání není malé ani podřadné. Každý dar od Boha však znamená také odpovědnost.

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 22,19-23

Toto praví Hospodin Šebnovi, správci královského paláce: „Vyženu tě z tvého místa, z tvého úřadu tě svrhnu. Pak povolám svého služebníka Eljakima, syna Chilkijáhova, obléknu mu tvou řízu, přepášu ho tvým pásem; tvou moc mu předám do ruky. Bude otcem obyvatelstvu Jeruzaléma a Judovu domu. Na jeho rameno položím klíč od Davidova domu, když otevře, nikdo nezavře, když zavře, nikdo neotevře. Zarazím ho jako hřeb na pevné místo, pro svůj rod zaslouží čestné křeslo.“

2. čtení - Řím 11,33-36

Ó, jak bezedná je Boží štědrost, moudrost i poznání! Jak neproniknutelná jsou jeho rozhodnutí a neprobadatelné způsoby jeho jednání! Neboť kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu byl rádcem? Dal mu někdo dříve něco, aby se mu to muselo oplácet? Vždyť od něho, skrze něho a pro něho je všecko. Jemu buď sláva navěky! Amen.

Evangelium - Mt 16,13-20

Když Ježíš přišel do kraje u Césareje Filipovy, zeptal se svých učedníků: „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ Odpověděli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“ Řekl jim: „A za koho mě pokládáte vy?“ Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha.“ Ježíš mu na to řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec. A já ti

Dokončení na str. 7

Nepřeslechni ani závěrečná slova: *Nehovořte o tom.* Jsou věci, se kterými se nechodí na trh. Aby lidé přijali úplnou pravdu, musí být pro ni nejdříve náležitě disponováni.

Ó, jak bezedná je Boží štědrost, moudrost a poznání! Jak neproniknutelná jsou jeho rozhodnutí! Jemu buď sláva na věky.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Hebrejské slovo *Mesiáš* znamená totéž co řecké *Christos* - Pomazaný.

Blahoslavený Dominik Barberi

Ve své době byl nazýván „apoštolem Anglie“ a mnozí v něm viděli druhého Augustina z Canterbury, benediktina, jenž stál u kolébky anglické církve. Když se blahoslavený kardinál Newman, jeden z největších konvertitů poslední doby (ne-li největší), ohlížel za svou konverzi, prohlásil, že klíčový vliv na ni měl on – P. Dominik Barberi.

Narodil se 22. června 1792 v chudé rolnické rodině v italském Viterbu. Ještě jako dítě přišel o oba rodiče, jeho výchovy se pak ujali strýc s tetou. Namísto chození do školy pásal ovce a číst se naučil od jednoho kapucína. Vyrůstal při četbě Torquata Tassa a dobrodružných románů, a když k tomu připočteme tehdejší dobu, tj. počátek 19. století, a společnost této epochy, rozvolněnou rozkladnými osvícenskými myšlenkami, jež kulminovaly v bezbožné Francouzské revoluci, dostaneme obrázek dospívajícího mládence, jenž si chce užít života plnými doušky. Tenká byla u něj tehdy hranice mezi odpadlictvím od víry otců a jejím uchováním, tenká; nicméně jakkoli na ní balancoval, nikdy ji nepřekročil. A to vzdor tomu, že svou víru žil spíše jen formálně.

Když je nouze nejvyšší, pomoc Boží nejblíží, zní jedno rčení. U Dominika to platilo beze zbytku. Ve vzduchu se vznášela hrozba nuceného narukování do Napoleonova vojska a Dominik tehdy učinil slib, že pokud ho mine, vstoupí do řádu pasionistů, kteří v okolí působili. (Jde o Společenství utrpení Ježíše Krista – latinsky *Congregatio Passionis Iesu Christi*, jež v 18. století založil sv. Pavel od Kříže. Jeho členové se zavazují následovat Krista ukřižovaného, šířit úctu k jeho utrpení a smrti a také úctu k Nejsvětější Panně. Aktivní apoštolát je u nich nedílně spjat s vnitřní modlitbou.) Narukovat nemusel, nicméně poté, co Napoleon rozpustil v Papežském státě kláštery a potlačil řeholní komunity, vyvodil si z toho Dominik sám pro sebe závěr, že je tím zproštěn svého závazku. Pro klid svého svědomí takový závěr potřeboval, mezitím se totiž zasnoubil a pomýšlel na ženitbu. Dostalo se mu však hlubokého mystického prožitku a on, místo aby vytěsnil z mysli slib daný Bohu a oženil se se svou vyvolenou, zrušil zasnoubení a hnán touhou po odevzdání se Pánu přece jen vstoupil k pasionistům.

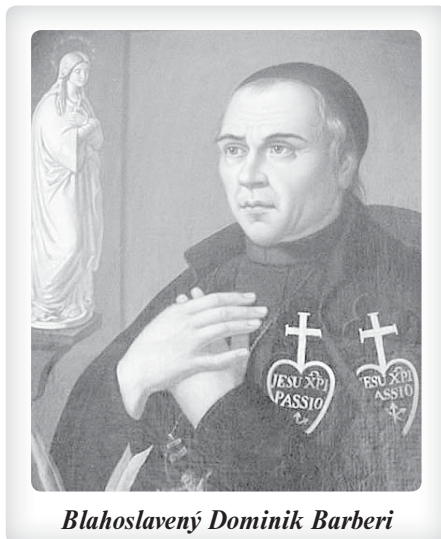
Od toho okamžiku už Dominik nic neplánoval, zcela se odevzdal do Boží vůle s jasným úmyslem nechat se vést. „*Vůle Boží je jedinou výlučnou regulí, jíž bychom se měli vždy řídit*“, říkával. Žil v klášteře ve Vetralle jako bratr laik, ale přišly Vánoce roku 1813 a s nimi zásadní obrat v jeho životě. Při modlitbě u mariánského oltáře pocítil povolání k veřejnému apoštolátu, k hlásání evangelia v cizině, a to jako kněz Kristův. Vystudoval tedy bohosloví (kněžské svěcení přijal v roce 1818), a protože byl nadán fenomenální pamětí, využili bratři této jeho dispozice a pověřili jej přednášením teologie a filozofie na řádových školách. Světlo bylo postaveno na podstavec, už tyto své dary nemusel z pokory skrývat pod nádobu, jako to činil před spolužáky při studiích. Toto světlo zářilo i na kazatelně a ve zpovědnici, čehož dokladem byly tisíce se da vy v jeho blízkosti.

Působnost mladého řeholníka byla ale mnohem rozvětvenější. Pro své studenty sepsal otec Dominik od Matky Boží, jak se od řeholních slibů jmenoval, rovněž učebnici, která ale byla cenzory odmítnuta. Navázal kontakt s anglickou enklávou, která žila v Římě, a častým stykem v něm rostla touha, zasetá mu do srdce už dříve Bohem, totiž touha po hlásá-

ní katolické věrouky v zemi za Lamanšským průlivem. Dokonce z pozice delegáta vznesl na kapitule návrh na zahájení misijní činnosti v Anglii, zatím však bez kladné odezvy. Nicméně neztrácel důvěru a pilně se od svých anglických přátel dlicích v Římě učil jejich mateřštině a seznamoval se s ostrovními reáliemi a tradicemi. Touha po obrácení hrdého Albionu mu nedala spát. Až v roce 1839 se tehdejší generální představený P. Antonio Testa uvolil vyslat otce Dominika spolu s dalšími třemi spolubratry do Belgie, aby zde vybudovali základnu pro následnou misijní činnost v Anglii. Tímto rozhodnutím započala vrcholná dekáda života rodáka z Viterba.

Nejprve musel přestat řadu protiventství, např. to v podobě nedůvěry místního biskupa, jemuž byl podezřelý už jen vzhled podivného řeholníka v černém hábitu s emblémem kříže a srdce na hrudi. (Nezapomínejme, že až do té doby se působení řádu soustřeďovalo v podstatě jenom na střední Itálii, proto byli všude jinde neznámi.) Přezkoušel ho dokonce z morální teologie, aby se přesvědčil, že je náležitě disponován ke zpovídání. Čtveřice nadšených misionářů navíc těžce živořila, jeden z nich nádavkem umřel na následky nemoci.

Buď jak buď, v belgickém Ere založil otec Dominik první klášter pasionistů mimo Apeninský poloostrov. Vytvářel zde po tři roky podhoubí pro evangelizaci Anglie, včetně formování budoucích misionářů, přičemž usoudil, že je nutné oprostit se od vžitých stereotypů a přizpůsobit se po vzoru jezuitů specifikům té dané země, a to jak v myšlení, tak ve způsobu života. V roce 1841 vstoupil na anglický břeh a po četných přípravách a zřízení řeholního domu Aston Hall v hrabství Staffordshire v něm ve Svatém týdnu léta Páně 1842 sloužil první mši svatou. A pak začalo něco, co „hrdý Albion“ nepoznal třináct století, začalo „druhé anglické jaro“, jak poznamenal jistý historik.

Blahoslavený Dominik Barberi

Božské odpuštění ... - dokončení katecheze Sv. otce ze str. 2

rozdává milosrdenství, které chová ve svém srdci, odpouští, objímá, chápe a sblíží se. Takový je Ježíš!

Někdy zapomínáme, že pro Ježíše nebylo prokazování lásky snadné, laciné. Evangelia zaznamenávají, že první negativní reakce vůči Ježíši se vyskytly právě tehdy, když jednomu člověku odpustil hříchy (Mk 2,1-12). Byl to muž, který trpěl dvojným způsobem: jednak nemohl chodit, a jednak se považoval za „špatného“. A Ježíš chápe, že druhá bolest je větší než ta první, takže jej ihned přijímá osvobozující zvěsti: „Synu, odpouštějí se ti hříchy!“ (v. 5) Osvobozuje od sužujícího pocitu špatnosti. Tato Ježíšova slova pohoršila některé přítomné učitele Zákona, kteří se považovali za dokonalé. (Myslím tu na mnohé katolíky, kteří se považují za dokonalé a pohrdají druhými – to je smutné.) Ježíšova slova byla pro některé učitele Zákona skandální, protože jim zněla jako rouhání, vždyť odpouštět hříchy může pouze Bůh.

My, kteří jsme zvyklí zakoušet odpuštění hříchů možná příliš „lacině“, mě-

li bychom si občas připomenout, kolik jsme stáli Boží lásku. Každý z nás stál dost: Ježíšův život. Dal by jej i jenom za jednoho z nás! Ježíš nejde na kříž proto, že uzdravuje nemocné, káže lásku a hlásá blahoslavenství. Boží Syn jde na kříž především proto, že odpouští, odpouští hříchy a chce naprosté a definitivní osvobození lidského srdce. Neakceptuje totiž, aby lidská bytost konzumovala celý svůj život tímto nesmazatelným „tetováním“ a myšlenkou, že nemůže být přijata milosrdenstvím Božího srdce.

Takto se hříšníkům dostává odpuštění. Nejenom, že jsou povzbuzeni na psychologické rovině, protože jsou osvobozeni z pocitu viny. Ježíš dělá mnohem více: Nabízí lidem, kteří pochybili, naději nového života. Někdo si může říci: „Pane, já jsem bídák!“ – „Pohled' dál a dám ti nové srdce.“ Toto je naděje, kterou nám dává Ježíš. Život vyznačující se láskou. Celník Matouš, který je vlastizrádcem a sdírá lidi, se stává Kristovým apoštolem. Zachheus, zkorumpovaný boháč z Jericha, který byl určitě promovaný úplatkář, se

mění na dobrodince chudých. Samařská žena, která měla pět manželů a nyní žije s dalším, dostává příslib „živé vody“, která bude navěky prýštit z jejího nitra (srov. Jan 4,14). Takto Ježíš mění srdce a činí tak s každým z nás.

Prospěje nám přemýšlet o tom, že se Bůh nerozhodl vytvořit svoji církev z lidí, kteří nikdy nepochybili. Církev je lidem hříšníkům, kteří zakusili Boží milosrdenství a odpuštění. Petr poznal více pravdy o sobě samém, když uslyšel kokrhání kohouta, než ze všech svých velkodušných předsevzetí, která jej nadýmala a vyvolávala v něm dojem, že je nadřazen nad ostatní.

Bratři a sestry, všichni jsme ubozí hříšníci, potřebujeme Boží milosrdenství, které má silu nás denně proměňovat a dodávat nám naději. A dělá to! A lidem, kteří pochopili tuto základní pravdu, dává Bůh to nejkrásnější poslání na světě, totiž mít rád bratry a sestry a hlásat milosrdenství, které On nikomu neupírá. A toto je naše naděje. Jdeme tedy vpřed s důvěrou v Ježíšovu milosrdnou lásku.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Otec Dominik se prakticky nezastavil. Veden Boží Prozřetelností, již nekladl sebe-menší překážky, sázel, zaléval i sklízel. V řadě ostrovních měst, ať už to byl Manchester, Birmingham či Liverpool, vedl lidové misie, ale bez ohledu na námahy a útrapy přicházel svědčit o pravdě i do těch nejzapadlejších končin. Nedbal přitom na nástrahy, jež mu osnovali jeho nepřátelé, nejednou jen o vlásek unikl smrti při chystaném vražedném útoku. Nedbal na nenávistné proslovy, které na jeho účet chrlili anglikánští pastoři ze svých kazatelen. Nedbal ani na vážnou srdeční chorobu a chtěl využít každou minutu svého pozemského putování pro rozšíření slávy Kristovy a přivedení co nejvíce ovcí do jeho ovčince. A děly se podivuhodné věci.

Katolíci, kteří se při jeho příchodu na ostrovy nejprve báli, že propukne pronásledování podobné tomu v 16. století, se začali najednou veřejně hlásit k církvi a například při prvním Božitělovém průvodu, který otec Dominik vedl ulicemi města v červnu roku 1844, se jich tam shromáždily tisíce, ba desetitisíce. V zemi, kde by dříve katolík pohledal, začaly vznikat katolické farnosti a množily se

konverze ke katolicismu. A nejednalo se „jen“ o obyčejné lidi, ale i o vynikající jedince, jako např. učenec John Dalgairnse či anglikánský kněz John Newman, pozdější kardinál a výjimečná osobnost katolictví. Oba přikládali zásluhy za své obrácení otci Dominikovi, do jehož rukou také složili katolické vyznání víry. Navlékl rovněž pasionistický hábit P. Ignáci Spencerovi, jehož před lety obrátil v Římě z anglikánství na katolicismus. „Apoštol Anglie“ či „Novodobý Augustin z Canterbury“ – takovými přizvisky pojmenovávali Angličané tohoto italského pasionistu, jenž byl doslova k neutahání.

Spoustu lidí oslovil jen svým zjevem, tím, co z něj vyzařovalo, resp. *Kdo* z něj vyzařoval. Když po něm kupříkladu jednou nějaký pubescenti házel kameny, otec Dominik ty, které ho zasáhly, políbil a zastrčil do kapsy. Dva z mladíků tento výjev natolik fascinoval, že se obrátili. Použijeme-li jednoho jeho výroku, že se dokonalejšími stáváme přímo úměrně tomu, nakolik plníme Boží vůli, stával se tento kněz z řádu pasionistů dokonalým takřkajíc před očima. Nebylo mu zatěžko přemýšlet všechna protivenství či utrpení, viděl-li

v tom Boží vůli, proto též duchovně rostl a na rozdíl od stromů vyrostl až do nebe. Leč i jeho čas na této zemi byl vymezen.

V srpnu 1849, při cestě vlakem do Aston Hallu, utrpěl vážnou srdeční příhodu. Kvůli nedostatku místa v Pangbourne musel být vlakem převezen do Readingu. Během cesty se jeho zdravotní stav rapidně zhoršil a kolem třetí hodiny ranní vydechl otec Dominik od Matky Boží naposledy, zaopatřen krátce předtím svátými svátostmi.

Krom velkolepého misijního díla pro sobě zanechal i bohaté dílo literární, namnoze ještě nevydané. Jde o duchovní traktáty a rozjímání, filosofické, apologetické a teologické, přičemž se zabýval především morální teologií. Zvláště jeho zásluhou nastala v Anglii renesance víry, což se projevilo četnými konverzemi i v dalších generacích, kdy šlo opět často o věhlasné jedince – jako příklad uvedme vynikající spisovatele K. G. Chestertona a R. H. Bensona či herce A. Guinése. Nejen oni mohou za svůj příchod do Kristova ovčince vděčit „apoštolu Anglie“, jehož papež Pavel VI. dne 27. října 1963 beatifikoval.

Bude zahrada Eden brzy zpustošena?

Ve všech oblastech lidského konání pozorujeme překročení hranic: ve využívání přírodních zdrojů, v genetické technologii, v zacházení s pohledností... Následky jsou převážně negativní, vždyť stvoření je podřízeno Bohem stanovenému pořádku, který se nesmí libovolně měnit.

První kapitola knihy Genesis je nástinem Božího plánu s člověkem, jeho přikázání zvláštnímu tvoru – člověku. Je zde popsána zahrada Eden, i když toto slovo zpočátku ani není uvedeno. Jde o nádherné, vznešené, nekoněčně podivuhodné umělecké dílo Boží na této malé vychladlé planetě. Jaká krásná zahrada je toto stvoření – užitečná a krásná jako ráj – svěřená do péče člověka!

V Gn 2,15–17 se píše: „Bůh Hospodin vzal člověka a usadil ho v zahradě Edenu, aby ji obdělával a střežil. A Bůh Hospodin dal člověku tento příkaz: »Smíš jíst ze všech stromů v zahradě. Ale ze stromu poznání dobra a zla nebudeš jíst, neboť v den, kdy z něho pojiš, propadneš smrti.«“

V zahradě Edenu vydává Stvořitel jeden zákaz jako nevyhnutelný! Proto se musíme ptát: Co se rozumí pod pojmem „zahrada Eden“? Co je charakteristické pro tuto zahradu? Především její ohraničenost! Je ohraničená ploty, keři nebo příkopy. Kromě toho se vyznačuje svojí užitečností. Rostlinami pro naši výživu, pastvinami pro hospodářská zvířata, ale také výsadbou květin – je založena pro

krásku, kultivovanost. Podstatou zahrady je, že je místem starostlivé péče a je charakterizována ohraničeností. Zahrada Eden je tedy nejenom symbolem účelu pro stvoření, nýbrž také zákazu, aby člověk nejedl z jednoho stromu. Člověku je vymezen rozsah působnosti.

To znamená, že uspořádání Božího stvoření vyžaduje pozornost. A přírodní zákony udávají hranice, kterým je stvoření podřízeno. Zvláště strom poznání a jeho plody tady představují všemohoucnost Boží nad dílem stvoření.

Oblast působení člověka v Boží zahradě se všemi těmi nádhernými svobodami jednání nemůže člověk svévolně měnit, protože tento prostor je mu jenom propůjčen. Člověk s ním nesmí ve své omezené působnosti libovolně zacházet! Musí se zeptat dříve, než něco změní! Ekosystémy jsou Stvořitelem vzájemně pečlivě sestaveny. Nedají se od sebe libovolně roztrhat, aniž by to neškodilo celku. V tomto obrazu je zřejmé nepominutelné přednostní Boží postavení a nutnost dodržovat hranice dané pořádkem stvoření.

Stvořitel dovoluje člověku ve velkém prostoru nádhernou svobodu jednání. Člověk jako Boží obraz může jistým způsobem jednat v rovině s Hospodinem. Ale nesmí zajít tak daleko, že se služebník postaví nad pána, tak jak to Kristus později jasně řekl.

Zahrada Eden popisuje stvoření jako rámec uspořádání, ale také jako ochranný prostor Boží pro člověka. On dává dokonce člověku tvůrčí úkoly, ale důrazně v harmonickém svazku s Umělcem samotným – právě s Ním společně. Rozvíjením svých nadání se stává Adam spolutvůrcem Stvořitele. Tímto Adamem je myšlen každý z nás! Také ta skutečnost, že Adam dává zvířatům jména, mluví o vysoké úrovni této služby, která v sobě zahrnuje radost člověka z vynalézání a z bohatství vědeckých nápadů. Příkaz „být plodným“ je myšlen v nejširším slova smyslu, dá se však také chápat doslovně.

K nejkrásnějšímu obohacení tohoto neporušeného světa v Boží blízkosti a v jeho režii byl připojen další dar: Adam dostal k sobě nanejvýš vhodnou družku. Musíme dobře porozumět Božímu dramatu v zahradě Eden. To je vyjádřeno ve verších Gn 2,18–25: „Bůh Hospodin řekl: »Není dobré, aby byl člověk sám. Musím mu udělat pomocnici, která by se k němu hodila.«“

Na tomto místě se říká, že stvoření družky obsahuje v geniální symbolice šťastný vzájemný vztah muže a ženy. Tento vztah vytváří ještě dnes existující vrozené, typické bytostné rozdíly muže a ženy – se všemi typickými charakterovými odlišnostmi, které jsou viditelné zvláště při aktu svádění: Ženy se projevují jako zásadové, ale také ve svých negativních dispozicích jako naslouchající, hovornější, důvěřivější a ovlivnitelnější než muži. Právě pro tyto vlastnosti se ženský charakter dá lehčeji oslovit nebezpečnými intrikami, tak jako je plánoval had.

Různost mezi mužem a ženou je založena na doplňování, a proto například k výchově dětí jsou v této podobě vzájem-

Stvoření je jako zahrada svěřená člověku do péče podle předem stanovených pravidel

nosti zvláště vhodné. Jak velmi je vhodné, že Bůh stvořil člověka ve dvou pohlavích, může dnes dokázat výzkum. Kniha Genesis zná tedy až dodnes platnou a vědecky dokazatelnou pravdu, že „jako muž a ženu je stvořil“! A nahota páru na začátku je symbolem vši harmonické čisťoty při všem konání v Boží blízkosti – také vzhledem k manželské sexualitě ve službě plodnosti. Ale jak se připravoval člověk tenkrát – a také dnes podobným způsobem – stále znova o štěstí ochrany Boží, právě o zahradu Eden, kterou má svým způsobem stále ještě za svůj domov?

Na počátku dramatu vystoupil na scéně had, zvíře lstivější než všechna ostatní zvířata, vyvolené pro tuto akci satanem, který za scénou tahal za nitky.

Že si ďábel při pádu do hříchu zvolil hada, ukazuje symbolicky na velkou všeobecně platnou pravdu: Rovněž příroda, ke které patří zvíře – had, potřebuje uvázání na otěže Stvořitelovy, i když jí On sám poskytl velký prostor a vývojové možnosti. Za určitých okolností může také vykolejit. Příroda bez Boha může být použita Zlým. Přesně toto znamená varování Adamovi a Evě, aby se drželi jeho příkázání – jako majitele zahrady Eden.

Jak uskutečňuje had svoje zničitelské dílo ve službách ďáblůvých? Tím se musíme zabývat, protože se to opakuje také dnes tisíckrát za den.

Především vabí, nabízí něco nového, něco neznámého, lepšího než to, co Bůh zařídil. Jak obyčejná je tato ubohá lest, která skončí v krutém zklamání! Had strojí převrat našich přirozených požadavků novým způsobem – probouzí zvědavost! Dráždí tím také náš chtíč po větší rozkoši. Jde tady při rozhodování v našem životě o egocentrické uspokojování požadavků, při němž se zapomíná na to nejdůležitější, zeptat se Boha. V našich srdcích nevládne Boží království!

Co nabízí had? Nabízí, že budeme chytřejší, chytřejší než Bůh, jen docela maličkou svévolností a neposlušností. „Vždyť si toho žádný nevšimne,“ myslíme si také my dnes, když upadneme do pokušení udělat něco, co není úplně nezavadné! „Vždyť to dělají všichni,“ říká se podle módy! Tady při upadnutí do hříchu jde o to, že nevěříme Bohu, ale hadovi.

Musíme tedy pochopit – že když se pohybujeme v blízkosti Boží, v poslušnosti

Boží, pak jsme v zahradě Eden. Pak vzniká duševní jistota. Ale bez zřetele na omezení daná Stvořitelem, bez podřízení se jeho pořádku upadá všechno do chaosu. Člověk ztratí jakékoliv měřítko. To označuje Bůh výrokem: Pak musíte zemřít! Být bez Boha znamená být duchovně mrtvý!

A společnost to uskutečňuje: Pokles a nakonec zánik takové zpohanštělé společnosti! Jednotlivý člověk ztrácí orientaci, což má za následek mnoho utrpení zaviněného vlastní vinou! Ztrácí se také naděje na věčný život v Boží blízkosti. Dokonce sebevědomí – pro energickou činnost nutně potřebné – se negativními zkušenostmi se sebou samým nakonec také ztrácí. Špatné, neodvolatelně špatné to bylo, to ví probuzené svědomí. Méně než nic z toho vzešlo. Jsi ubohý bidák – nezbude ti žádná jiná pravda než tato!

Jestliže se nafoukaně, svévolně a hloupě vzdáme svého spojení s Bohem – jak se dnes více než často děje –, stane se had v životě bez Boha trvalým hostem. Po pádu do hříchu se člověka vzdal svého domova v Božím Duchu a tím se vzdálil z blízkosti Stvořitele a jeho požehnání! On je prohrál. Jak zřetelně je to vidět u mnoha překročení hranic – např. atomová bomba, rozbití genomu, aby se vypestovali zdraví lidé, rozpoutání sexuality už od dětství! Když člověk neposlouchá varovný Boží hlas, vydává se hrubé stránce přírody, která mu pak ukazuje svoji neslitovnou vlastnost.

Tak byl také Adam tenkrát v zahradě Eden odsouzen k lopotě mezi „trním a bodlácím“. Protože pak vládla i v něm jenom příroda, kterou už jeho vůle neovládala. Ego se stalo jeho modlou! Domýšlivý, samolibý, chtivý peněz a hrabivý – narušivý, naruživější, nejnaruživější ve vši mnohotvárnosti zbídačení od opilosti až ke žravosti, k uctívání sexualitě. Nemocný a smutný je pak osud člověka, duševně a duchovně zoufalého. Každý třetí Evropan dnes trpí depresemi. A vytváří si nové modly: od PC k satanismu, od homosexualizace ke gender-mainstreamingu.

Ale i přes všechnu hloupou pýchu stále znovu ze zahrady Eden vyháněného člověka je náš Bůh i dnes nekonečně milosrdný. Také dnes jsou tyto hrůzné stavy odstranitelné jak pro jednotlivce, tak také pro společnosti, které se obracejí, činí pokání a své hříchy kladou pod kříž. Od té doby, kdy se Bůh v Ježíši Kristu stal člověkem, od té doby, kdy svoji tělesnost obětoval za nás ubohé, nebrání už anděl s plamenným mečem litujícím kajícím v obnoveném přístupu do zahrady Eden. To znamená především žít v souladu s Pánem a přijmout pořádek stvoření. Už v tomto životě můžeme v této „zahradě“ bydlet, když se spojíme s naším Pánem – svým změněným postojem, denní láskou, ve chvále, vděčnosti a bdělosti. Tento ráj, Boží chráněný prostor, má místo pro každého. Pro každého z nás, pro každého těžkého hříšníka existuje možnost návratu, jestliže se nechá milosrdným Bohem znovu uzdravit.

Tak smíme navzdory opakovaným pádům, nehodnosti a neustálým upadáním do područí hříchu, s neustálým nutným a bdělým vyznáním své nedůstojnosti, o velikonočních svátcích jásat: „Dnes prošel opět dvěma k nádhernému ráji. Cherub už nestojí, proto buď Bohu chvála, sláva a čest!“

Z VISION 2000 - 4/2017 přeložil -mp

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

říkám: Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království; co svážeš na zemi, bude

svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi.“ Potom důtklivě přikázal učedníkům, aby nikomu neříkali, že je Mesiáš.

Vydávat svědectví uprostřed boje

Základní konfrontace dvou kultur – kultury pravdy a kultury lži

Dějiny lidstva se vyznačují konfrontací dvou mocností: Moci Boží, která přitahuje k sobě lidi ukřižováním a zmrtvýchvstáním Ježíše Krista; a moci satana, pána tohoto světa, který nechce být sesazen z trůnu.

Misto, na němž se odehrává tato konfrontace, je srdce člověka, jeho svoboda. Tento boj má dva rozměry: vnitřní a vnější. Ježíš, Zjevení Otce, působí silnou přitažlivostí. V protikladu s ní působí satan, který přitažlivost Ukřižovaného a Zmrtvýchvstalého neutralizuje. Ježíš vysévá do srdce lidí pravdu, která osvobozuje, satanova moc naproti tomu seje lež, která zotročuje. (...)

Tento stav, ve kterém se člověk nachází, totiž tím, že stojí mezi dvěma protikladnými silami, musí nutně vyvolat dvě kultury: kulturu pravdy a kulturu lži.

V Písmu svatém je jedna kniha, ta poslední, Apokalypsa, která popisuje konečný boj obou táborů. V této knize bere Kristova přitažlivost na sebe podobu triumfu nad nepřátelskými, satanem vedenými silami. Je to vítězství, které se dostaví po dlouhém boji. Prvními plody tohoto vítězství jsou mučedníci. „Byl tedy svržen ten obrovský Drak, dávný Had, Dábel nebo Satan, jak mu říkají, svědce celého světa byl svržen na zemi a jeho andělé byli svrženi spolu s ním. (...) Oni [mučedníci] nad ním zvítězili Beránkovou krví a slovem svého svědectví.“ (Zj 12,9–11)

Cožpak nevidíme v naší západní kultuře fakta, která dávají zvláště zřetelně poznat na lidech tato střetnutí mezi přitažlivostí Ukřižovaného a Zmrtvýchvstalého na jedné straně a na druhé straně na satanem vybudované kultuře lži? Já říkám, že ano. Zvláště se jedná o dvě skutečnosti.

Prvním faktem je proměna potratu, tedy zločinu (podle II. vatikánského koncilu „hanebného zločinu“)⁽¹⁾ v právo. Nemluvíme teď o potratu jako jednání, kterého se dopouští nějaká osoba. Mluvíme o nejvyšším schválení, které může udělit právní uspořádání jako normu chování, tedy jako etickou kategorii. To znamená, že zlo se nazývá dobrem, tma světlem. „On byl vrah od počátku, a nestál v pravdě, protože v něm není pravdy: Když pronáší lež,

mluví ze své vlastní podstaty, protože je lhář a otec lži.“ (Jan 8,44) Je to pokus vytvořit protiklad Zjevení.

Jakou logiku přináší zušlechtění potratu? V prvé řadě popírání pravdy o člověku. Sotva Noe unikl vodě potopy, řekl Bůh: „Krev toho, kdo prolévá krev člověka, člověkem bude prolita. Neboť k obrazu Božímu byl člověk učiněn.“ (Gn 9,6) Důvodem, proč člověk nesmí prolít krev člověka, je, že člověk je obrazem Božím. Skrze člověka přebýval Bůh ve svém stvoření. Stvoření je chrám Boží, protože v něm žije člověk. Zničit nedotknutelnost osoby člověka je svatokrádežným aktem proti svatosti Boží. Je to d'ábelský pokus vytvořit protiklad stvoření. Zušlechtěním usmrcení člověka položil satan základ pro svoje „stvoření“: vyloučit obraz Boží ze stvoření; v něm zatemnit Boží přítomnost.

Tím okamžikem, kdy někdo souhlasil s právem člověka vládnout nad životem a smrtí jiného člověka, byl Bůh vykázan ze svého stvoření, protože byla popřena jeho původní přítomnost, jeho původní bydliště ve stvoření bylo znesvěceno lidskou osobou.

Druhá skutečnost spočívá ve zušlechtění homosexuality. Je to totální popření pravdy o manželství, základního úmyslu Božího o manželství. Božské zjevení nám dalo na vědomí, jak Bůh smýšlí o manželství: Legitimní jednota muže a ženy je pramenem života. V představě Boží je manželství trvalý vztah. Spočívá na dualitě člověka – jako ženy, jako muže. Ne protichůdné póly, nýbrž jednota pro druhého a s druhým. Jenom tak vystoupí člověk ze své původní osamocení.

Jedním ze základních zákonů, podle nichž Bůh vládne vesmíru, je, že nikdy nejedná sám. Je to zákon spolupůsobení člověka na vládě Boží. Spojení muže a ženy, kteří se stanou jedním tělem, je spolupůsobením na stvořitelském aktu Božím. Každý člověk je stvořen Bohem a zplozen svými rodiči. Bůh slaví liturgii

svého stvořitelského aktu ve svatém momentu manželského spojení.

Shrňme si to. Stvoření spočívá na dvou sloupech: Člověk, ve své zvláštnosti, která nemůže být redukována jenom na materiálně. Manželské spojení muže a ženy jako místo, na němž Bůh tvoří nové lidi podle svého obrazu. Povýšení potratu na subjektivní právo ničí první pilíř. Zušlechtění homosexuálního vztahu a jeho zrovnoprávnění s manželstvím je zničením druhého pilíře.

Ve své podstatě je to dílo satana, který chce opravdu vytvořit vlastní proti-stvoření. Je to poslední děsivá rukavice sváru, kterou satan hází Bohu. „Dokážu ti, že jsem schopen vytvořit alternativu ke tvému stvoření. A člověk řekne: V alternativním stvoření se žije lépe než ve tvém.“

(...) Jak se máme v této situaci zachovat? Odpověď je jednoduchá: Uprostřed střetu stvoření a anti-stvoření jsme vyzváni, abychom podali svědectví. A toto svědectví spočívá v našem způsobu života... Vydávat svědectví znamená také mluvit, vyprávět, vysvětlovat – bez ostychu a otevřeně. Kdo nevydává svědectví tímto způsobem, je jako voják, který v rozhodujícím okamžiku utíká z boje. Jestliže nemluvíme bez ostychu a veřejně, nejsme už svědkové, ale dezertéři. Pochod pro život je velké svědectví.

Vydávat svědectví, to znamená zvětšovat Boží zjevení bez ostychu a veřejně, a to těmi původními, do očí bijícími skutečnostmi, které ukazuje už zdravý rozum: totiž evangeliem o životě a o manželství.

Autor je emeritní arcibiskup z Boloně. Příspěvek je výtahem z jeho projevu při Pochodu pro život v Římě 20. května 2017, citováno z La nuova bussola quotidiana (21. 5. 2017).

Z VISION 2000 - 4/2017
přeložil -mp-

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. *Gaudium et spes*, 51. [pozn. red.]

Žádný ďábel, žádný Vykupitel

Evangelium mluví o existenci Odpůrce

Papež František se ve svém prvním kázání v papežském úřadu dotkl něčeho, co bylo v církvi skoro tabu: existence ďábla. Následující příspěvek ukazuje, jak je důležité připomenout toto téma.

Leszek Kołakowski byl výjimečný literát. Jako mladý muž byl ostrým kritikem církve, byl to vůdčí polský marxistický filosof, dokud nevznesl mnohé nevhodné otázky o životě v Sovětském svazu za vlády Stalina, a byl pak vypovězen na Západ. A potom se z něho stal fanoušek Jana Pavla II. a jeden z velkých učenců minulého století.

Přesně před 30 lety měl Kołakowski přednášku na Harvardu na téma „The Devil in History“ (Ďábel v dějinách). Už na začátku jeho řeči vládlo v auditoriu napětí. Mnoho posluchačů znalo Kołakowského práce. Věděli, že umí být vtipný a že má nebezpečný smysl pro ironii. Avšak nevěděli, co svoji přednáškou zamýšlí.

Toho dne byli mezi posluchači také historikové Tony Judt a Timothy Garton Ash. Asi 10 minut po začátku přednášky se naklonil Ash k Judtovi a šeptal nevěřičně: „To je neuvěřitelné! On mluví skutečně o ďáblovi.“ A on to opravdu dělal.

V tomto momentu se projevila úzkoprsost oněch intelektuálů. Vedle Judta a Ashe byli všichni posluchači ohromeni, že známý, světa znalý intelektuál, který mluvil plynně pěti řečmi, může skutečně věřit tomuto „náboženskému nesmyslu“, jako je ďábel a prvotní hřích. Ale Kołakowski dělal přesně toto. A stále znova to opakoval ve svých pracích.

Například říkal: „Ďábel je součástí toho, co jsme zakusili. Naše generace toho zažila dost, aby mohla brát vážně toto poselství.“

Dále píše: „Zlo patří nepřetržitě k lidské zkušenosti. Nejde o to, jak bychom se měli proti němu imunizovat, ale o to, jak je poznat a jak se ďáblu bránit.“

A ještě: „Jestliže nějaká kultura ztratí smysl pro posvátno, ztratí veškerý smysl.“

Kołakowski poznal, že nemůžeme porozumět naší kultuře, když nebereme ďábla vážně. Ďábel a zlo jsou neustále přítomni v dějinách lidstva a také ve vnitřním boji každé lidské duše. Všimněme si, že Kołakowski – na rozdíl od našich ka-

tolických osobností, které by to měly lépe vědět – nepoužívá slova „ďábel“ jako symbolu pro temné věci v našich srdcích, nebo jako obrazného výrazu pro to, co se děje ve světě.

Mluvil o duchové bytosti, kterou Ježíš nazývá „Zlým“ a „Otcem lži“ – o padlém andělu, který neustále pracuje na tom, aby překazil Boží spásonosné působení a Ježíšovo dílo záchrany.

Proto je evangelizace kultury určitým způsobem stále duchovním bojem. Jsme v boji o duše. Naším protivníkem je ďábel. I když satan není roven Bohu a nakonec bude poražen, může v lidských záležitostech způsobit velké škody. První křesťané to věděli. Téměř všechny strany Nového zákona jsou psaným dokladem tohoto povědomí.

Moderní svět činí člověku obtíže, aby uvěřil v ďábla. Ale stejně se to děje s Ježíšem. A přesně o toto jde. Středověcí teologové tomu rozuměli ještě opravdu dobře. Používali latinský výrok: *Nullus diabolus,*

nullus redemptor. Kde není ďábel, tam není Vykupitel. Bez ďábla se dá těžko vysvětlit, proč musel Ježíš přijít na svět, aby trpěl a za nás zemřel. Od čeho by nás pak měl osvobodit? Člověk nemůže porozumět Ježíšovu poslání bez ďábla. A toho on plně využívá. On ví, že když ho umístíme do říše mýtů, pak budeme zacházet stejným způsobem také s Bohem.

Jeffrey Russell, který napsal pozoruhodné čtyřsvazkové *Dějiny ďábla*, jednou zjistil, že po postavě Ježíše, Marie a ďábla, se těší zvláštní oblíbenosti téma Fausta. Objevuje se v malířství, poezii, románech, operách, kantátách a západních filmech. To by nás mohlo něčemu naučit. Kdo je Faust? Je to učenec, který svoji duši prodal ďáblu za slib, že mu ukáže tajemství vesmíru.

Faust je typem určitého druhu moderních lidí, umělců, vědců, filosofů. Faust nepřístupuje k Božimu stvoření jako někdo, kdo hledá pravdu, krásu a smysl. On se k němu blíží s netrpělivostí, aby zjistil, jak by si stvoření lépe podmanil a kontroloval, a to s klamnou představou, že mu to patří, že by toto vědění mělo být vlastně jeho dědictvím. Zachvácen svojí vlastní ješitností dává přednost tomu, že raději prodá svoji duši, než aby se pokořil před Bohem.

Faust představuje poučení pro náš život a naši kulturu. Kde není víra, tam není také žádné chápání, žádné vědění, žádná moudrost. My potřebujeme obojí: víru i rozum, abychom pronikli do tajemství stvoření, ale také do tajemství našeho vlastního života. To platí pro jednotlivce stejně jako pro celé národy.

Kultura, která používá rozum a jeho vedlejší produkty – vědu a techniku, kterým ale chybí víra, ta uzavřela faustovský obchod s ďáblem, který může skončit jenom v beznaději a v sebezničení.

Tato kultura si opanovala svět svým bohatstvím, svou mocí a svými materiálními zdroji. Přitom ale prodala svoji duši.

Z VISION 2000 - 4/2017 přeložil -mp

Archanděl Michael

*Nakonec podlehne satan v boji,
který probíhá dnes pro mnohé lidi
nepozorovaně.*

Dar z nebe pro nás

Myslela jsem si tenkrát: „Jak je to možné?!“ Cítila jsem, že mi srdce pukne bolestí. Pohrčila jsem část sebe. Jediné, co jsem mohla udělat, bylo ukrýt se v Boží náručí. Jen to mi dávalo upokojení.

Jmenuji se Anežka. S mým mužem Markem jsme rodiče osmi dětí, z nichž je už pět v nebi. Osm let našeho manželství bylo poznamenáno různými zážitky. Ale čas ukazuje, že každá situace prožitá v Bohu se – dříve či později – stane milostí.

Naše první dítě jsem potratila pár měsíců po svatbě. František měl 12 týdnů. Dostala jsem se do nemocnice s tzv. probíhající potratem. Vzpomínám si, že jsem v bolesti klečela na kolenou na chodbě v čekárně a nikdo nereagoval... Teprve až Marek kopl do dveří a udělal kravál, našli pro mne vozík. Další se nedá popsat... Po několika týdnech očekávání jsme dostali zpátky naše maličké. Marek je nesl v zavřené krabičce na hřbitov a já jsem držela bílé tulipány. To jediné děťátko jsme mohli pochovat.

Myslela jsem si tenkrát: „Jak je to možné?!“ Cítila jsem, že mi srdce pukne bolestí. Pohrčila jsem část sebe. Jediné, co jsem mohla udělat, bylo ukrýt se v Boží náručí. Jen to mi dávalo upokojení. Od té doby jsem začala jinak vnímat skutečnost: Mít dítě už nebylo něčím tak zřejmým, něčím (a spíše někým), co (a spíše kdo) nám patří. Stalo se očekávaným a vytouženým darem.

V srdci jsem pociťovala, že s dalším maličkým se dokážeme smířit s novým těžkým rozhodováním. Během mého následujícího těhotenství mi lékař určil tuto diagnózu: prasklá cysta v dutině břišní (jak se později ukázalo, diagnóza nebyla správná). Dva dny bez spánku, na utišujících prostředcích, které nepřinášely úlevu... Do nemocnice jsem se dostala na poslední chvíli, se dvěma litry krve v břiše... Prakticky z ulice jsem šla na operační stůl: mimoděložní těhotenství s prasklým vejcovodem. Tak jsme přišli o Karlička...

Tehdy jsme se dostali k dobrému natechnologovi ve Skočově. Pán Bůh nás skrze jeho osobu vzal pod svá křídla. Od té doby jsem se cítila bezpečná, nezávisle na tom, co se ještě mělo stát. Nedlouho poté, v osmém týdnu, jsme ztratili Marušku...

Později nastal přelom – Markétka zůstala s námi. Zázračné těhotenství, zázračný porod, zázračná malá holčička. Dar z nebe pro nás.

Vždycky jsme byli otevřeni životu, ale každý den nám ukazoval, že život není snadný. Je těžký – jako stezka na samý vrchol. A asi takový musí být, aby měl hodnotu.

Antonie a Pavlík odešli stejně rychle, jak se objevili. V té době, na setkání v Rychvaldu s otcem Bashoborou, jsem uslyšela příslib, který zbavil mé srdce strachu: že ženy, které tam jsou, jež přišly o své děti v důsledku potratů, to už nikdy nezažijí.

Po čtyřech letech od narození Markétky přišla na svět Majka. Je jako úsměv Pána Boha. Když jsem odcházela z porodnice, zažertovala jsem, že se zase potkáme za rok a půl. Pán Bůh je opravdu doslovný ve své dobrotě, protože už osm týdnů se pod mým srdcem vyvíjí další drobeček. A přišli jsme spolu do nemocnice přesně rok a půl po narození Majky...

Někteří nás litují, a já myslím, že jsme největší šťastlivci na světě! Polovina naší rodiny už je v nebi a přimlouvá se za nás. Bůh nás použil, aby povolal k životu děti, kterým daroval věčnost. Je těžké si to představit: I když ti malínci s námi byli tak krátce – teď mají před sebou celou věčnost. Už jim to nikdo nemůže vzít. Ty rány už nebolí – staly se vlastně řečí milosti. Jsou to moje perly, hvězdy svítící v temnotě.

Anežčiny dcery – starší Markétka a mladší Majka

Před rokem, v Den potraceného dítěte, jsme svoje děti během Eucharistie obětovali Bohu Otci skrze ruce Mariiny. Od té chvíle mám v sobě klid a radost.

Byly chvíle, kdy jsem vzlykala v černé noci, a můj pláč připomínal vytí. Cítila jsem jenom nekončící trápení. Dokonce jsem napsala do internetového vyhledávače: „modlitba ve velkém trápení“ – a tehdy Pán přede mnou otevřel stranu, na které bylo napsáno: „Příslib Ran a Krve Kristovy“ (doporučuji každému, komu schází dech). Za několik měsíců Bůh uskutečnil v mém životě větší změny než za 35 let celého mého života (a to jsem člověk, který je rád v církvi činný). Je to modlitba, která „odbrojuje Boha“, protože Otec nemůže nic odmítnout, jestliže se prosí skrze Krev a Rány jeho Syna:

*„Přijďte do mých Ran,
se srdcem planoucím láskou.
Prostřednictvím mých Ran
dostanete všechno, neboť zásluha
mé Krve má nekonečnou cenu.
Jestliže máte moje Rány
i moje Nejsvětější Srdce,
můžete všechno vyprosit,
největější Rány mají moc
nad Srdcem Boha.“*

Jsem hluboce přesvědčená, že díky té modlitbě jsem se dostala na večery chval ke kněžím pallotinům a tam se o mě Pán Bůh velice stará. Obdržela jsem milost každodenní Eucharistie a všechna ta blahoslavenství, jimiž mi roste srdce. Čím mám větší důvěru, tím víc dostávám. Každodenní zápas o lásku (zvláště v manželství a v rodině) není lehký, ale perspektiva, že živý Bůh je spolu s námi, nám dává výhru už na startu („Kdo je jako Bůh!“).

Nikdy jsem se Boha neptala, proč si vzal naše děti. Nač se ptát, když odpověď se sama ukáže na druhé straně? Počkám. Má cenu čekat, protože Bůh vždycky pěkně odpovídá. Občas zcela doslovně, občas skrze milion událostí, které nás i tak (dříve nebo později) dovedou k Němu. A o to přece v životě jde: Abychom jednou spatřili Boha tváří v tvář. Jenom On se počítá.

Anežka

Z Milujcie się! 1/2017 přeložila -vv-

Lidé mohou přispívat na obnovu kostela v Třinci-Gutech

Lidé mohou přispívat do veřejné sbírky na obnovu dřevěného kostela Božího Těla v Třinci-Gutech na Frýdecko-Místecku, kterou vyhlásila radnice. Peníze mohou posílat na zvláštní účet číslo 7657654/0300 zřízený u Československé obchodní banky.

Třinecká starostka Věra Palkovská (SNK) řekla, že peníze, které se na účtu sejdou, budou sloužit pouze na obnovu kostelíka. Sbirka podle ní nebude mít žádný finanční limit. Očekávané náklady na obnovu vzejdou až ze zpracovaného projektu. Starostka řekla, že eviduje velký zájem ze strany možných dárců z okolních měst i firem, ale i lidí z Česka a Slovenska.

Krajští radní na odstranění následků požáru a přípravu projektové dokumentace kostela uvolnili 200 000 korun z krajského rozpočtu. „Přispět finanční pomocí pokládáme u této tragédie za samozřejmost. Vzhledem k uměleckohistorickým, ale i duchovním hodnotám kostela Božího Těla v Gutech je v zájmu Moravskoslezského kraje, aby vyšel farnosti vstříc a podílel se případně i na samotné obnově kulturní památky ze 16. století. Věřím, že se společnými silami podaří stavbu obnovit s co nejmenšími problémy,“ uvedl hejtmanův náměstek Lukáš Curylo (KDU-ČSL).

REPLIKA KOSTELA BUDE STÁT 20 MILIONŮ KORUN

Biskupství ostravsko-opavské, které je majitelem kostela, oznámilo, že nový kostel se začne stavět pravděpodobně příští rok na podzim a hotový by měl být na jaře 2019. Náklady na stavbu nyní odhaduje na 20 milionů korun. Z velké části by je měla pokrýt pojistka. Peníze z vyhlášené sbírky by se pak měly použít především na vybavení interiérů.

„Už dnes víme, že nebudeme vytvářet kopie soch a obrazů, které tam byly. Budeme o tom ještě jednat s památkáři,“ řekl vedoucí stavebního odboru diecéze Václav Kotásek. „Naším cílem je, aby vznikla co nejvěrnější vědecká rekonstrukce kostela. Kostel bude opět z dubového, jedlového a smrkového dřeva. To dodají biskupské lesy. Těžba dřeva by měla začít ještě letos v zimě,“ uvedl. Dodal, že do konce srpna by pak měli odborníci rozebrat trosky, převzít použitelné prvky do skladů v Třinci. Z nich by

měli vyčistit co nejvíce informací. „Například kde přesně byly kolíky, které spojujaly jednotlivé trámy. To vše bude potřeba vědět, až začne stavba,“ řekl. Podle Kotáska bude mít biskupství stavební povolení na podzim příštího roku. Hned pak by měly začít práce. „Trámy se budou opravovat na místě. Hrubá stavba bude hotova pravděpodobně ještě v zimě. Předpokládáme, že na jaře či v létě kostel zpřístupníme veřejnosti,“ doplnil.

Stavbu nového kostela ulehčí skutečnost, že původní byl podrobně zmapován. Podrobná dokumentace vznikla v 50. letech minulého století a další pak před několika lety, kdy byla stavba rekonstruována. Právě z této dokumentace mohou vycházet lidé, kteří se nyní podílejí na obnově. „Rozsah škod je obrovský, kostel je prakticky zničen. K dispozici máme kvalitní zaměření objektu a další dokumentaci, díky níž je možná obnova stavby metodou vědecké rekonstrukce, obdobně jako tomu bylo u kostela svaté Kateřiny v Ostravě-Hrabové, který vyhořel v roce 2002,“ dodal ředitel Národního památkového ústavu Ostrava Michal Zezula.

FARNOST VYZÝVÁ K MODLITBĚ ZA PACHATELE

Věřící se budou dále setkávat při nedělních bohoslužbách u kříže, který jako jediný ohni odolal. Do zimy budou muset najít vhodné náhradní prostory.

„Stejně jako první neděli po požáru se budeme setkávat na tomto místě, abychom mohli tu bolest prožívat s Eucharistií a skrze modlitbu ji usmířit,“ řekl duchovní správce farnosti Střítež a farář v Ropici P. Kazimierz Plachta, který vyzval k modlitbě za pachatele žhářského útoku. „Říkal jsem lidem, aby nikoho neodsuzovali, protože ti bídní mladí lidé nevědí, co činí. Včera jsem sloužil mši svatou s prosbou o Boží milost pro ně,“ dodal kněz, který chápe, že v bolesti nad ztrátou kostela se v lidech projevují negativní emoce.

„Je mi těch kluků líto,“ dodal na adresu pachatelů biskup František Václav Lobkowicz, který v jejich nepochopitelném činu vidí odraz společnosti, která se rozhodla žít bez Boha.

VIRTUÁLNÍ PROHLÍDKU KOSTELÍKA LZE SLEDOVAT I NA MOBILU

Kostelík Božího Těla zůstává ve vzpomínkách těch, kteří jej pravidelně navštěvovali nebo si jej prohlédli jako turisté. Na závěr oprav, které probíhaly v letech 2011 až 2013, byl interiér kostela důkladně fotograficky zdokumentován. Virtuální prohlídka, která je snadno dostupná na internetu, zachovala pro budoucí generace to, co plameny nenávratně zničily.

Prostřednictvím nasnímaných detailů můžeme kostelíkem procházet, prohlížet si obrazy, sochy a číst nápisy staré stovky let. Virtuální prohlídku na svých stránkách nabízí farnost Střítež. Nově ji najdete ve větším rozlišení na stránce <http://prohlidky-virtualni.cz/guty/>. „Před časem jsem vytvářel virtuální prohlídku kostela v Gutech. Protože se technologie posunuly, posílám ji nově zpracovanou. Nyní je možnost si prohlížet kostel i na mobilních telefonech,“ uvedl fotograf Dominik David.

Dřevěný kostel Božího Těla v Gutech shořel v noci na středu 2. srpna. Pocházel z 16. století, velká část jeho vybavení byla původní a byly v něm i obrazy z první poloviny 16. století. V letech 2011 a 2012 byl za 4,3 milionu korun zrekonstruován. Z úmyslného zapálení policie obvinila tři mladíky. Dva z nich jsou ve vazbě.

Zdroj: www.cirkev.cz, 9. 8. 2017
(Redakčně upraveno)

Proč se nemluví o migrantech v severní Ugandě?

Většinou posloucháte Vatikánský rozhlas, neboli „Radio Vaticana“, avšak pravděpodobně jen nemnozí budou vědět o existenci Radia Pacis, ugandské katolické rozhlasové stanice. Vysílá v diecézi Arua, vzdálené od Prahy pět tisíc kilometrů vzdušnou čarou, a ležící na hranicích s Demokratickou republikou Kongo a Jižním Súdánem. Navzdory svému lokálně omezenému rozsahu odvádí velký kus práce – ve shodě se svým jménem šíří poselství pokoje a smíření, aby tak bránilo napětí mezi místním obyvatelstvem a jihosúdánskými uprchlíky.

„Jmenuji se Tonino Pasolini, jsem italský kněz a komboniánský misionář. V Ugandě už pracuji více než padesát let, přijel jsem v roce 1966. Současně jsem založil a nyní také vedu rozhlasovou stanici Radio Pacis, což je vlastně programové jméno. Severem Ugandy totiž dlouhá léta zmítala válka, takže jsme se rozhodli pro tento název.“

Válkou na severu Ugandy se zde miní sektářská Boží armáda odporu obávaného zločince Josepha Konyho, rekrutující dětské vojáky. Radio Pacis promlouvalo k lidem, když Konyho ozbrojenci přepadali vesnice, znásilňovali ženy a unášeli děti. Na rozdíl od jiných sdělovacích prostředků je totiž rozhlasový příjem velice levný a nestojí mu v cestě žádné překážky – lidé nemusejí umět číst, ani psát.

„Vysíláme už třináct let. Začali jsme na jedné frekvenci, potom jsme získali druhou vzhledem k množství jazyků, kterými se v severní Ugandě mluví, a před pěti lety jsme začali vysílat na třetí frekvenci také v Gulu, druhém největším ugandském městě. Vzhledem k tomu, že naše vysílání lze zachytit také v některých oblastech Konga a Jižního Súdánu, dosahujeme potenciálně k více než deseti milionům lidí.“

Od minulého roku však mnozí Jihosúdánci prchají do Ugandy. O mohutném exodu z nejmladšího státu světa se ve sdělovacích prostředcích příliš nemluví, nicméně v Ugandě dosáhl počet jihosúdánských uprchlíků jednoho milionu.

„Od července minulého roku přecházejí hranice s diecézí Arua, ve které pracuji, nejméně čtyři tisíce Jihosúdánců denně. Tito lidé dlouhé dny prchají buší a vyhýbají se větším

silnicím a obcím ze strachu před armádou a rebely. V jejich zemi už neplatí právo ani zákony. Mnozí na cestě umírají, ale o tom se nevedou žádné statistiky. Po příchodu do Ugandy se jich ujímají agentury OSN, které nemají velké prostředky, ale, jak jsem na vlastní oči viděl, dělají dobrou práci. Shromažďují lidi v uprchlických táborech, registrují je, poskytnou jim základní vybavení, potravinové lístky a materiál pro stavbu přístřeší.“

Mezi příchozími do relativně chudé Ugandy převažují z 86 % ženy a děti, vysvětluje P. Pasolini, což vede zejména k problémům se školní docházkou. Jaká je budoucnost těchto dětí a mladých lidí? – ptá

se italský misionář. Ugandské vládě ani humanitárním organizacím totiž nestačí zdroje na zřízení nových škol pro Jihosúdánce, ačkoli v jiných otázkách je státní správa velkorysá – například uprchlíkům povoluje volný pobyt po celé zemi. Navzdory tradiční pohostinnosti a ochotě Ugandánů nicméně obrovský příliv jihosúdánských uprchlíků ve velmi krátkém časovém rozmezí vzbuzuje nemalé napětí a stížnosti ze strany místních lidí, které se Radio Pacis snaží zmírňovat.

„Začali jsme s něčím, co jiné pomocné organizace nemohou poskytnout. Sice nerozdáváme vodu a nebudujeme obydlí, ale snažíme se povzbudit něco důležitějšího, a sice nadě-

ji. Pomáháme lidem pochopit, že budoucnost Jižního Súdánu není možná, pokud se z každého uprchlíka nestane tvůrce pokoje, který se smíří se svými sousedy z jiného kmene.“

Rozhlasová stanice se uprchlíkům snaží konkrétně pomáhat osvětovými programy – kupříkladu vysíláním o tom, jak si v táborech založit improvizovanou zahrádku anebo jak správně dodržovat hygienu. Hlavně se ale zaměřuje na smír mezi kmeny Dinků a Nuerů, které proti sobě bojují v Jižním Súdánu a nyní vzájemnou nevraživost přenášejí také do Ugandy:

„Jednou týdně v pětičlenném týmu dojíždíme do uprchlických táborů, které jsou někdy vzdálené několik set kilometrů. Vysíláme odtud programy formou kulatého stolu, které jsme pojmenovali »Hlasy ze sousedství«. Uprchlíci vyprávějí své osudy, čím vším si prošli a co je pro ně v současnosti nejvíce obtížné. Vzhledem k tomu, že nejvíce našich posluchačů tvoří Ugandáné, pomáháme jim takto pochopit, jak se uprchlíkům daří a čím trpí. Přispívá to pak k většímu přijetí na ugandské půdě a ulehčuje to přístup do ugandských škol a nemocnic.“

Kmenová válka v Jižním Súdánu trvá už dva roky a vyhlídky na její řešení jsou mizivé, podotýká následovník sv. Daniela Comboniho a během svého krátkého pobytu v Itálii se zamýšlí nad příčinou tohoto jevu:

„Itálie ani jiné evropské země nemají v Ugandě a Jižním Súdánu ekonomické zájmy – proč by se tedy měly starat o tamní lidi? Při debatách o migrantech v Evropě se cítím trapně, protože v porovnání s Ugandou jde o mnohem menší počty. A o Jižním Súdánu nikdo nemluví...“

Nikdo, až na papeže Františka, který návštěvu afrického státu prozatím odložil z bezpečnostních důvodů, avšak trvale upozorňuje na tamní situaci.

„Lidé z Vatikánu přijeli do Džuby, ale zjistili, že v tuto chvíli neexistuje sebemenší šance na takovou cestu, protože nelze zajistit minimální bezpečnostní záruky. Kdybych ale mohl papežovi poradit, pozval bych ho, aby se přijel podívat za námi do severní Ugandy. Tím už by ve světě vyvolal velkou pozornost...“ soudí P. Tonino Pasolini.

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 8. 8. 2017
(Redakčně upraveno)

Suma o darech svatého Josefa (80)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola XXI: Dary vlastností druhé andělské hierarchie (První část)

Prvním řádem druhé hierarchie jsou moci, jimž se také připisují tři vlastnosti: první vlastností je uchování vlastní důstojnosti, druhou vlastností je uspořádání jiných a třetí vlastností je užitečné převádění. A Josef vždy jistě usiloval o to, aby uchoval vlastní důstojnost spravedlnosti: vždyť kvůli jejímu uchránění chtěl tajně propustit svou manželku a nechtěl ji vydat veřejné pohaně. Střežil všemi silami svého ducha neporušenou lilii panictví a svou pokorou, hlubokým rozjímáním, tím, jak souhlasil s častými osvíceními vyšších andělských myslí, svou prací i podnikáním různých cest zachovával majetát Božího otcovství. Jak krásná byla moc svatého Josefa! Uchoval její výši neposkvrněnou, a tak byl korunován radostmi nebeského Jeruzaléma a jásal. Mimoto ustanovil nový odlišný řád, když viděl, že má čistější tělo a vlastní vznešenějšího ducha než Abrahám, Jakob, Josef, Mojžíš, David, Samuel a všichni otcové. Je to řád paní-ců a zdrženlivých, jemuž nesmrtelný Bůh Josefovým působením naučil mužský rod. Panenská manželka, nesmrtelná ozdoba žen,⁽¹⁾ byla nebeským zákonem ženské zdrženlivosti. A panický Josef se schválením jednorozeného Božího Syna zvěstoval pravdy o této čistotě mužům. Tím Josef vybízal smrtelný lidský rod k nebeské hostině a k pohrdání tělesnou nečistotou, a tak mu nechyběla ani vlastnost obecného převádění.

Již je třeba vstoupit do středu nebeského města, kde se nachází řád sil. I jemu se přiřazují tři vlastnosti v podobnosti se smrtelníky: první vlastností je vynikající mužnost, druhou vlastností je žádné otálení a třetí vlastností je velkodušnost vůči nižším. Mužnost pak spočívá v trojím: v podstoupení něčeho obtížného, v odporu proti protivníkovi a ve snášení zla. A to všechno bylo co nejučinněji v Josefovi. Vždyť musel podstoupit tolik obtížného, aby uprostřed největší chudoby poskytoval Králi věků po mnoho let své pohostinství. Také odporoval tyranské zuřivosti a snášel nesčetné prá-

ce. A co mám říci o jeho rychlosti? Jásal jako rek, když se dává do běhu⁽²⁾ bez záteže těla, a na cestě, kterou andělé běží bez těla, je s balíkem těla předběhl a dosáhl větší odměny. Co se pak týká jeho nejvyšší velkodušnosti, živil s nevyčerpatelným pokladem všech ctností Božího Syna. Jeho štědrosti byli smrtelníci obdarováni darem nesmrtelného králov-

ství. Snad proto nazývá evangelista svatého Josefa mužem, když říká: „Její muž Josef“⁽³⁾, že zářil jasem ctností, který je vlastní nebeským duchům. Vlastnil jako svůj dar ctností, které lidé žvatlající jako děti⁽⁴⁾ nazývají nebeskými.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Tedy Panna Maria. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Srov. Ž 19,6. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Mt 1,19.

⁽⁴⁾ I. Isolani zde užívá stejný příměr jako sv. Tomáš Akvinský, totiž příměr dětského žvatlání. I když o Bohu a božských věcech mluvíme sebeučeněji, je zde takový nebetýčný rozdíl mezi samotnou božskou skutečností a jejím slovním vyjádřením z naší strany, že se tato naše slova podobají dětskému žvatlání. [pozn. překl.]

Zjevení Královny míru pro Mirjanu Soldo

„Drahé děti, z vůle nebeského Otce, jako Matka toho, který vás miluje, jsem zde s vámi, abych vám pomohla poznat Ho a následovat Ho. Můj Syn vám zanechal otisky svých nohou, aby vám bylo snazší Ho následovat. Nebojte se! Nebuďte nejistí, já jsem s vámi. Nenechte se zbavit statečností, protože je zapotřebí mnoho modlitby a oběti za ty, kteří se nemodlí, nemilují, neznají mého Syna. Pomozte, vidouce v nich své bratry. Apoštolové mojí lásky, naslouchejte mému hlasu v sobě a pocítíte moji mateřskou lásku. Proto se modlete, modlete se působíce, modlete se dávající, modlete se láskou, modlete se prací a myšlenkami ve jméno mého Syna. Čím více lásky budete dávat, tím více jí budete i přijímat. Láska vzešlá z lásky osvětluje svět. Vykoupení je láska, a láska je bez konce. Až můj Syn znovu přijde, na zemi bude hledat lásku ve vašich srdcích. Děti moje, mnoho skutků lásky pro vás vykonal. Já vás učím, abyste je viděli, pochopili a děkovali Mu milující Ho a stále znovu odpouštějící bližním. Protože milovat mého Syna znamená odpouštět. Můj Syn není milován, když se bližnímu nedokáže odpustit, když není snaha bližního pochopit, když je souzen. Děti moje, na co je vám modlitba, když nemilujete a neodpouštíte? Děkuji vám.“

2. srpna 2017

Pondělí 28. 8. 2017

6:05 Klapka s ... (57. díl): Václavem Fořtem **7:10** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **7:20** Jak potkávat svět (30. díl): S básníkem Františkem Novotným a hercem Lud'kem Munzarem **8:45** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **9:35** Exit 316 (10. díl): Závislost **10:00** Na pořadu rodina (17. díl): Ve zdraví i v nemoci **11:05** Příběh o Žofii **11:45** Bible pro nejmenší: Josefovi bratři **11:50** Sedmihlásky (104. díl): Na té lúce zelené **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Outdoor Films s Pavlem Ševčíkem (59. díl): V Antarktidě jako lékař **13:45** Ars Vaticana **13:55** Bělorusko - Květ mezi trny **14:25** Zámek Židlochovice - zahrada času **14:55** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. - Od Tunguzského meteoritu k Čeljabinsku (1. část) **16:00** Putování Modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? **16:45** Charita Veselí nad Moravou **17:00** Můj chrám: Kostel Povýšení sv. Kříže ve Strání a Ondřej Benešik **17:15** Pozdní sběr na Mohelnickém dostavníku 2015 (6. díl) **18:00** Ve službě Šuárů **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš **18:35** Sedmihlásky (104. díl): Na té lúce zelené **18:45** Po volání: S dominičkou v Praze **20:00** Jubileum: 700 let hledání odpuštění **20:55** ARTBITR - Kulturní magazín (34. díl): S MUDr. Marií Svatošovou **21:05** Tara Fuki v Parníku **22:05** Noční univerzita: prof. Vladimír Smékal, CSc. - Hledání a respektování pravdy (2. část) **23:05** Žijeme mezi vámi **23:30** Kulatý stůl: Charta 77 a křesťané **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 29. 8. 2017

6:05 Má vlast: Zámek Holešov II. **7:00** Exit 316 (10. díl): Závislost **7:20** Pod lampou **9:25** Ars Vaticana **9:35** Muzikanti, hrajte **10:10** Outdoor Films s Milošem Brunnerem a Odile Velomana (62. díl): Madagaskar, moje srdeční záležitost **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš **11:50** Sedmihlásky (104. díl): Na té lúce zelené **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Vít Kašpařík, koncovky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje **12:35** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **13:45** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **13:55** Kopec křížů **14:25** Kulatý stůl: Charta 77 a křesťané **16:00** Marina **16:30** Výpravy do divočiny: Gorily na dosah **18:00** Cirkus Noeland (31. díl): Roberto, Kekulín a detektivní kancelář **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš - podivný oheň **18:35** Sedmihlásky (104. díl): Na té lúce zelené **18:40** Dávní hrdinové: Plavat, nebo zemřít **19:05** Velké ticho v Poličanech **19:30** Zpravodajské Noeviny (887. díl): 29. 8. 2017 [P] **20:00** Na pořadu rodina (18. díl): Dítě s postižením **21:05** Vodopády milosrdenství **21:35** Zpravodajské Noeviny (887. díl): 29. 8. 2017 **22:00** Až na konec světa **23:05** Zambijský Bambo **23:35** Bez tebe to nejde: Je matka církev mateřská? **0:35** 44 let novickou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 30. 8. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (887. díl): 29. 8. 2017 **6:25** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. - Od Tunguzského meteoritu k Čeljabinsku (1. část) **7:30** Mezi nebem a zemí **8:00** Ars Vaticana **8:10** Jak potkávat svět (14. díl): Se zástupci skupiny HUKL **9:35** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:50** Drslavice **11:00** Bulharsko - Život ve skrytosti **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš - podivný oheň **11:50** Sedmihlásky (104. díl): Na té lúce zelené **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Andělka **13:35** Legrace za pár drobných **13:50** Hlubinami vesmíru s dr. Michalem Sobotkou: O Slunci, 1. díl **14:30** Život v modlitbě **15:05** ARTBITR - Kulturní magazín (34. díl): S MUDr. Marií Svatošovou **15:15** Exit 316 (10. díl): Závislost **15:35** Zpravodajské Noeviny (887. díl):

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

29. 8. 2017 **16:00** Můj chrám: Kostel Povýšení sv. Kříže ve Strání a Ondřej Benešik **16:15** Cvrlikání (52. díl): Z hecu **17:20** Zvěčněné šupolím **17:35** Pan profesor **18:00** Vlci v Lužici **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem **18:35** Sedmihlásky (104. díl): Na té lúce zelené **18:45** Vlkolínec: pohlednice **18:50** Až na konec světa **20:00** Večer chval (62. díl): Chapela **21:20** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum - český ostrov v římském moři **21:35** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán - Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi ... **23:00** Generální audience Svatého otce [P] **23:35** Zámek Židlochovice - zahrada času **0:10** Kouzlo štípských varhan **0:25** Krajané z Gerníku **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 31. 8. 2017

6:05 BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum - český ostrov v římském moři **6:20** Putování Modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? **7:05** Bol som mimo: Peter Lipták **8:10** Marina **8:40** Probuzení Haiti **9:10** Za operou **10:10** Kulatý stůl: Charta 77 a křesťané **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem **11:50** Sedmihlásky (104. díl): Na té lúce zelené **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Má vlast: Zámek Holešov II. **13:00** Generální audience Svatého otce **13:40** Poodří - mokřady mezinárodního významu České republiky **14:20** Muzikanti, hrajte **14:50** Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná **15:20** Cirkus Noeland (31. díl): Roberto, Kekulín a detektivní kancelář **16:00** Zpravodajské Noeviny (887. díl): 29. 8. 2017 **16:20** Outdoor Films s Milošem Brunnerem a Odile Velomana (62. díl): Madagaskar, moje srdeční záležitost **18:00** Dávní hrdinové: Plavat, nebo zemřít **18:25** Sedmihlásky (104. díl): Na té lúce zelené **18:30** Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila **18:40** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **18:50** Ars Vaticana [P] **19:00** Večeře u Slováků: 22. neděle v mezidobí [P] **19:30** Historie sklářství v Karolince **20:00** Cvrlikání (53. díl): David Stypka & Bandjeez **21:10** Josef a jeho bratři **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Výpravy do divočiny: Gorily na dosah **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 1. 9. 2017

6:05 Léčit zlo láskou **6:30** Můj chrám: Kostel Povýšení sv. Kříže ve Strání a Ondřej Benešik **6:45** Sestra Tereza Valsé Pantellini - místa a vzpomínky **7:20** Chléb náš vezdejší **7:30** Propast **8:00** Zámek Židlochovice - zahrada času **8:35** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán - Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi ... **10:00** Jubileum: 700 let hledání odpuštění **10:55** Princ, který si vybral Dona Boska **11:40** Sedmihlásky (104. díl): Na té lúce zelené **11:45** Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Na pomezí ticha a tmy **12:50** Život je dar **13:20** Ars Vaticana **13:30** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum - český ostrov v římském moři **13:50** Pozdní sběr na Mohelnickém dostavníku 2015 (6. díl) **14:25** Nikaragua - Matka všech **15:00** Abraháмова cesta **15:10** Putování Modrou planetou:

Etiopie, QUO VADIS? **16:00** Labutí sen o duši **16:55** Na pořadu rodina (18. díl): Dítě s postižením **18:00** Don Bosco, světec který hrával fotbal **18:25** Sedmihlásky (104. díl): Na té lúce zelené **18:30** Bible pro nejmenší: Desatero přikázání **18:35** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **18:50** Angola: Vstaň a choď, Angolo **19:30** Strání - obec pod Javorínou **20:00** Noemova pošta: Srpen [L] **21:45** ARTBITR - Kulturní magazín (34. díl): S MUDr. Marií Svatošovou **22:00** Večeře u Slováků: 22. neděle v mezidobí **22:25** Outdoor Films s Milošem Brunnerem a Odile Velomana (62. díl): Madagaskar, moje srdeční záležitost **0:05** Ozvěny Festivalu dobrých zpráv 2016 **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 2. 9. 2017

6:05 BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum - český ostrov v římském moři **6:20** Klapka s ... (96. díl): Františkem Soukupem **7:20** Most milosrdenství - Brazílie **7:55** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **8:30** Cirkus Noeland (31. díl): Roberto, Kekulín a detektivní kancelář **9:00** Dávní hrdinové: Plavat, nebo zemřít **9:25** Sedmihlásky (104. díl): Na té lúce zelené **9:35** Můj chrám: Kostel Povýšení sv. Kříže ve Strání a Ondřej Benešik **10:00** Mše svatá z diecézní pouti rodin, Žďár nad Sázavou [L] **11:35** Exit 316 (10. díl): Závislost **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:15** Pod lampou **14:20** Marina **14:50** Cvrlikání (53. díl): David Stypka & Bandjeez **16:00** Večeře u Slováků: 22. neděle v mezidobí **16:30** Na pořadu rodina (18. díl): Dítě s postižením **17:35** Historie sklářství v Karolince **18:00** Vychutnej si víru: Z Hospodinovy zahrádky [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Desatero přikázání **18:35** Sedmihlásky (104. díl): Na té lúce zelené **18:40** Muzikanti, hrajte **19:10** Setkání **19:30** V souvislostech (193. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s dr. Michalem Sobotkou: O Slunci, 2. díl [P] **20:40** Česká věda **21:00** Mezi pražci (60. díl): Září 2017 [P] **21:55** Tóny v tichu **22:25** Papež František: Můj život **23:20** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. - Od Tunguzského meteoritu k Čeljabinsku (1. část) **0:25** Pozdní sběr na Mohelnickém dostavníku 2015 (6. díl) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 3. 9. 2017

6:15 Ars Vaticana **6:25** Misionář pod sopkou **6:55** Zámek Židlochovice - zahrada času **7:30** Biskup Hirka **7:50** Cvrlikání (53. díl): David Stypka & Bandjeez **9:00** Putování Modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? **9:55** Večeře u Slováků: 22. neděle v mezidobí **10:30** Mše svatá z Mohelnického dostavníku [L] **11:45** ARTBITR - Kulturní magazín (34. díl): S MUDr. Marií Svatošovou **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (193. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news [P] **13:25** Hlubinami vesmíru s dr. Michalem Sobotkou: O Slunci, 2. díl **14:10** Muzikanti, hrajte [P] **14:45** Na pořadu rodina (9. díl): Cesta ke zralosti **15:50** Česká hudba na zámcích Moravy a Slezska: Hradec nad Moravicí **16:30** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán - Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi ... **17:55** Sedmihlásky (126. díl): Koza [P] **18:00** Cirkus Noeland (32. díl): Roberto, Kekulín a Betlémská hvězda **18:30** Dávní hrdinové: Útek za svítu hvězd [P] **19:05** Hovory z Rekovic: Jitka Šuranská [P] **19:25** Exit 316 (11. díl): Sex [P] **20:00** Romero [P] **21:50** V souvislostech (193. díl) **22:20** Na pořadu rodina (18. díl): Dítě s postižením **23:25** Ars Vaticana **23:35** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **0:40** Credo: korouhve Karla Rechlíka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 28. 8. o 13:00 hod.:
V škole Ducha (Anton Ziolkovský: Zjednotenie s večnou radosťou)

 Duchovná obnova nakrútená na duchovno-ozdravnom po-
býte v Nimnici.

Utorok 29. 8. o 20:05 hod.: Spravodajský súhrn

Súhrn najdôležitejších udalostí zo života Cirkvi z domova i zo sveta.

Streda 30. 8. o 20:25 hod.:
Fundamenty (Rozmanitosť hriechov)

Diskusná relácia, ktorá rozoberá Katechizmus Katolíckej cirkvi. Moderuje Jana Zlatohlávková, hostia: o. Marek Krošlák a Mária Spišiaková.

Štvrtok 31. 8. o 21:10 hod.: Bez hraníc: Keňa –
Stavbár brat Karol (dokument)

Už viac ako 20 rokov pracuje misionár brat Karl Schaarschmidt

v Keni. Tento vyučený tesár je vo svojom nasadení neúnavný. Stavia školy, nemocnice, domovy, studne a kostoly.

Piatok 1. 9. o 17:05 hod.:
Môj názor (sr. Františka Olexová OSF)

Sr. Františka pôsobí už 20 rokov na Misii sv. Jána v Barbertaine v Juhoafrickej republike. So svojimi spolusestrami sa starajú o dospelých v terminálnom štádiu AIDS a o deti. V relácii Môj názor hovorí o tom, ako sa zmenil vývoj choroby a jej vnímania v africkej spoločnosti. Moderuje Jana Trávníčková.

Sobota 2. 9. o 16:00 hod.: Svätá omša zo Šaštína

Priamy prenos. Slávenie Fatimskej soboty.

Nedeľa 3. 9. o 10:00 hod.:
Svätá omša z Dlhého Klčova

 Archijerejskú svätú liturgiu celebruje Mons. Ján Babjak pri príležitosti posvätenia ikonostasu a fresiek v chráme Zosnutia Pre-
svätej Bohorodičky.

 Zveme všetky na **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, ktorá sa uskutoční **10. září 2017**. Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce**. Cesta je dlhá cca 8 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Sraz ve 12.50 hod. před katedrálou. **Bližší informace** najdete na www.rodinnyzivot.cz. Kontakt: Peter Markovič, tel. 587 405 293, e-mail: markovic@arcibol.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
26. SRPNA – 2. ZÁŘÍ 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 27. 8.		PO 28. 8.		ÚT 29. 8.		ST 30. 8.		ČT 31. 8.		PÁ 1. 9.		SO 2. 9.			
Antifona	812	912	1722	1941	1487	1674	857	961	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1723	1941	1487	1674	857	962	873	978	889	996	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	1487	1675	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	813	914	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1724	1942	1488	1675	861	966	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	712	803	1486	1673	1488	1675	861	966	877	983	894	1001	1669	1886		
Prosby	817	917	1724	1943	1488	1676	861	966	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	712	803	1486	1673	1489	1676	862	967	878	984	894	1001	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	712	803	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 26. 8.															
Hymnus	807	907	821	922	1727	1946	1489	1676	867	972	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	1489	1677	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	1715	1932	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1730	1949	1490	1677	871	976	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	711	802	712	803	1486	1673	1490	1678	871	977	887	994	904	1012	712	804
Prosby	811	911	826	927	1731	1950	1490	1678	872	977	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	712	803	712	803	1486	1673	1489	1676	872	977	888	995	904	1012	713	804
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení
Neděle 27. 8. – 21. neděle v mezidobí

 1. čt.: Iz 22,19–23
 Ž 138(137),1–2a.2bc+3.6+8bc
 Odp.: 8bc (*Hospodine, tvá dobrota trvá navěky, dílo svých rukou neopouštěj!*)
 2. čt.: Řím 11,33–36
 Ev.: Mt 16,13–20

Pondělí 28. 8. – památka sv. Augustina

 1. čt.: 1 Sol 1,1–5.8b–10
 Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b
 Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mt 23,13–22

Úterý 29. 8. – památka Umučení sv. Jana Křtitele

 1. čt.: Jer 1,17–19
 Ž 71(70),1–2.3–4a.5–6ab.15ab+17
 Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.*)
 Ev.: Mk 6,17–29

Středa 30. 8. – ferie

 1. čt.: 1 Sol 2,9–13
 Ž 139(138),7–8.9–10.11–12ab
 Odp.: 1a (*Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš.*)
 Ev.: Mt 23,27–32

Čtvrtek 31. 8. – ferie

 1. čt.: 1 Sol 3,7–13
 Ž 90(89),3–4.12–13.14+17ab
 Odp.: srov. 14 (*Nasyť nás, Pane, svou slitovností, abychom se radovali.*)
 Ev.: Mt 24,42–51

Pátek 1. 9. – ferie

 1. čt.: 1 Sol 4,1–8
 Ž 97(96),1+2b.5–6.10.11–12
 Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)
 Ev.: Mt 25,1–13

Sobota 2. 9. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

 1. čt.: 1 Sol 4,9–11
 Ž 98(97),1.7–8.9
 Odp.: srov. 9 (*Hospodin přišel soudit národy podle práva.*)
 Ev.: Mt 25,14–30

CD-MP3

MARIINO SRDCE

Vojtěch Kodet

Nahrávka vznikla u příležitosti „Tří dnů křesťanské spirituality“ v Brně ve dnech 19.-21. 5. 2017 ve spolupráci Karmelitánského nakladatelství, Pastoračního střediska brněnské diecéze a Radia Proglas. Obsah nahrávky: 1. Neposkvrněné Srdce; 2. Podle tvého slova; 3. Požehnaná žena; 4. Život s Marií; 5. Promluva při sobotní mši svaté (Jan 15,18-21).

*Karmelitánské nakladatelství, s. r. o.
1x CD-MP3, 2 hodiny 58 minut, 129 Kč*

KŘEŠŤANSKÁ SPIRITUALITA

MALÁ CESTA TEREZIE Z LISIEUX

Conrad de Meester • Z francouzštiny přeložila Terezie Hodinová • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Svatá Terezie prožila svůj dospělý život na několika metrech čtverečních, a přece se stala patronkou misii po celém světě. Její zrání k průzračné prostotě a důvěře nebylo jednoduché, prošla si mnohé duchovní krize a temnoty, a přitom je hlasatelkou Božího milosrdenství a naděje. Žila jen necelých 25 let, nedostalo se jí valného formálního vzdělání, ale pro Bohem vlitou moudrost byla prohlášena učitelkou církve. De Meesterova studie ukazuje nejen duchovní zápasy a zrání svěřence, ale především jádro její spirituality, které spočívá v pokorné důvěře v Boží lásku a v touze na tuto lásku odpovídat, jakkoli nepatrným způsobem – její „malá cesta“ nás vrací k samé podstatě křesťanství.

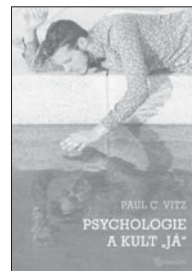
*Karmelitánské nakladatelství • Druhé, upravené vydání
Brož., 130x190 mm, 160 stran, 219 Kč*

PSYCHOLOGIE

PSYCHOLOGIE A KULT „JÁ“

Paul C. Vitz • Z angličtiny přeložila Veronika Kreslová • Odpovědná redaktorka Ivana Trefná

Autor si bere na mušku humanistickou psychologii, a to pro její tendenci nabízet se jako cesta neboli stát se náboženstvím bez Boha, jehož středem je člověk. Jestliže psychologie sklouzne do bludného kruhu sebestřednosti, není už pomocnicí na cestě životem, ale stává se problémem. Aktualizované vydání dnes již klasické knihy zohledňuje vývoj psychologie na konci 20. století. Oproti původnímu vydání z roku 1977 obsahuje dvě nové kapitoly, přičemž jedna se věnuje výchově a „utváření hodnot“ a druhá hnutí New Age.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 137x194 mm, 252 stran, 349 Kč*

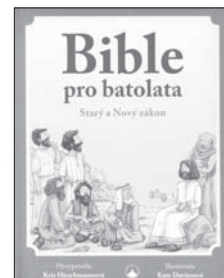
PRO NEJMENŠÍ

BIBLE PRO BATOLATA • STARÝ A NOVÝ ZÁKON

Převyprávěla Kris Hirschmannová • Ilustrovala Kate Daviesová • Z angličtiny přeložil Tomáš Jajtner

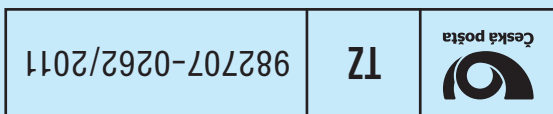
Bible pro batolata obsahuje přes dvacet nejznámějších biblických příběhů ze Starého i Nového zákona. Jednoduché texty jsou doprovázeny přitažlivými ilustracemi.

*Karmelitánské nakladatelství
Druhé vydání • Leporelo, 123x160 mm,
48 stran, 259 Kč*

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské. Redakce: Setredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Jajtner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Jajtner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Jajtner. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky: svetlo@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzercce: knihy@maticecm.cz). Registrace: značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.